

14.K.32126/2008/7. sz. ítélet

Közbeszerzési Értesítő száma:	2009/46
Beszermzés tárgya:	
Hirdetmény típusa:	Fővárosi Bíróság ítélete KÉ
Eljárás fajtája:	
Közzététel dátuma:	2009.04.20.
Iktatószám:	6872/2009
CPV Kód:	
Ajánlatkérő:	
Teljesítés helye:	
Ajánlattételi/részvételi jelentkezési határidő:	
Nyertes ajánlattevő:	
Ajánlatkérő típusa:	
Ajánlatkérő fő tevényeségi köre:	

Fővárosi Bíróság ítélete

Szöveg: Fővárosi Bíróság

14. K. 32126/2008/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A bíróság

Dr. Buda György ügyvéd (1132. Budapest, Váci út 30. V.) által képviselt
Kisbér Város Önkormányzata (2870. Kisbér, Széchenyi u. 2.) felperesnek

Dr. Szabó Ágnes jogtanácsos által képviselt

Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottsága (1024.Budapest, Margit krt. 85.) alperes
ellen

közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított
perében, - amely perbe

Dr. Slégl Ibolya ügyvéd (1026. Budapest, Pasaréti u. 83.) által képviselt

ASA Kisalföld Kft. (9028. Győr, Serfőződombi dűlő 3.) alperes pernyertességének előmozdítása
érdekében beavatkozott, - meghozta az alábbi
ítéletet

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek és a
beavatkozónak egyenként 20.000 - 20.000 forint (Húszezer-Húszezer) perköltséget.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 8 napon belül a Fővárosi Ítéltáblához címzett, de a
Fővárosi Bíróságnál 4 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

Indokolás:

A felperes a Kbt. IV. fejezete szerinti nyílt közbeszerzési ajánlást indított „Lakossági, közület és
közterületi szilárd hulladékok kezelése, részvétel az új hulladékgazdálkodási rendszer
kialakításában és szeméttelap rekultivációjában” tárgyban, melyre vonatkozó ajánlati felhívást az

Európai Unió Hivatalos Lapjában 2008. január 12-én, a Közbeszerzési Értesítőben 2008. január 14-én jelentette meg.

A felperes az ajánlati felhívásban előírta a részvételi feltételeket, a kizáró okokat, a gazdasági és pénzügyi, valamint a műszaki, illetve szakmai alkalmassági feltételeket és azok igazolási módjait. A szerződés időtartamát 2008. március 17-től 2017. december 31-ig határozta meg, a közbeszerzés becsült értéke 250 millió forint volt. Az elbírálás szempontjaként a felperes az összességében legelőnyösebb ajánlatot jelentette meg, és a részszerzőpontok között a 3.1. részszerzőpont alatt szerepelt az eszközök átvételének teljes összege, mely eszközökre vonatkozóan a műszaki leírásban felperes rögzítette, hogy melyek a rendelkezésre álló eszközök és azok milyen paraméterekkel rendelkeznek. Két eszközről volt szó: 1 db Nissan Athleon 2002-es, 5985 cm³, 154 kW, tömörítő gépjármű, és 1 db Mercedes Actros 1998-as, 11946 cm³, 230 kW teljesítmény, konténeres gépjármű.

A felperes a dokumentációban kifejezetten nem írta elő a két gépjármű megvásárlását, hanem a műszaki leírásban feltüntette, hogy a szolgáltatást eddig biztosító a Városigazgatóság rendelkezik szállítójárművel és személyzettel, ezért a felperes célja, hogy a leendő szolgáltató lehetőség szerint számoljon a meglévő kapacitással.

Az eredeti ajánlattételi határidőt a felperes 2008. február 22-ében határozta meg, amelyet azonban 2008. március 10-éig meghosszabbított.

Az ajánlattevők részéről kiegészítő kérdések érkeztek az ajánlati felhívással és a dokumentációval kapcsolatban. Köztük a két megvásárolandó tehergépkocsit illetően is arról, hogy hány üzemórát mentek, mennyi kilométert futottak és milyen karbantartások történtek.

A felperes az ajánlattevők által feltett kérdéseket illetően megadta a kiegészítő tájékoztatást. A két megvásárolandó gépjármű vonatkozásában válaszában előadta, hogy Nissan gépkocsi felépítménye UNIPORM F15 személygyűjtő felépítmény, a futott km 47.780, karbantartásokat végeztek rajta autógumi vásárlás, általános karbantartás. A Mercedes konténer szállító gépkocsi felépítménye Miller AK 112T önrakodó konténer szállító felépítmény, az általa megtett km 30.839, rendszeres karbantartása megtörtént.

Ezt követően további pontosításra került sor a megvásárolandó két gépjármű vonatkozásában a megadott adatokat illetően, ugyanis a Mercedes Actros típusú gépjármű esetében az összes futott teljesítmény a gépjármű eredeti, első üzembe helyezése óta a korábban megadottakkal szemben nem 30.839, hanem 468.300 km volt.

Az új ajánlattételi határidőig hat ajánlattevő, köztük a beavatkozó tett ajánlatot.

A hat ajánlat a 3.1. bírálati részszerzőpont eszközök átvételének teljes összege vonatkozásában az alábbiak szerint alakult:

Jelen perben nem szereplő

AVE Tatabánya Zrt. nettó 13.100.000 Ft,

Székomp Zrt.-Vertikál Zrt. konzorcium nettó 10.000.000 Ft,

Saubermacher Magyarország Kft. - Saubermacher Bicske Kft. konzorcium nettó 9.600.000 Ft,

Remondis Oroszlány Zrt. nettó 11.200.000 Ft,

Remondisz Kft. nettó 11.500.000 Ft, és a

beavatkozó nettó 27.000.000 Ft.

A felperes 2008. március 11-én több ajánlattevő mellett a beavatkozót is hiánypótlásra szólította fel, a 3.1. bírálati részszerzőpont az eszközök átvételének teljes összege vonatkozásában, mert a beavatkozó által adott ajánlati ár e vonatkozásban több mint 100 %-kal meghaladta az ajánlati átlagot.

A beavatkozó 3.1. bírálati részszerzőpontra adott ajánlata vonatkozásában indokolásként előadta,

hogy a két megvásárolandó gépjárművet, illetőleg a végleges ajánlati ár kialakítása során figyelembe vette a járművek életkorát, a futott km-számot, a fényképek alapján látható megjelenését, szervizelésre vonatkozóan kapott megbízható információkat, rendelkezésre állás gyorsaságát, illetve az üzemeltetés során realizálható pótlólagos előnyöket. Kiemelte továbbá, hogy számára kifejezetten jelentős értéknövelő tényező az, hogy nyertesség esetén a járművek gyakorlatilag azonnal üzemeltethetők, mivel egy új célgép beszerzési ideje nyolc hónap, hasonló korú használt célgépeket is igen nehezen, 2-3 hónap alatt lehet megvásárolni a szabadpiacon. Ismerve az ajánlati felhívásban szereplő rövid határidőt az eredmény hirdetés és a közszolgáltatás megkezdése, között nagyon fontos szempont volt számára, mivel ő csak költséges átszervezésekkel tudná a jelenlegi gépparkjával azonnal elkezdni a közszolgáltatást, így ez az eszközátvétel nagyon fontos lehetőség számára, amit nem kíván elhalasztani. 2008. március 20-án tartott eredményhirdetésen, a felperes az eljárás nyertesének a Remondis Oroszlány Zrt-t hirdette ki, míg a beavatkozó ajánlatát más ajánlatok mellett érvénytelenné nyilvánította. A felperes az összegzésben azzal indokolta döntését, hogy a beavatkozó a 3.1. bírálati részszempont az eszközök átvételének teljes összege vonatkozásában adott vállalása több mint 100 %-kal meghaladta az ajánlati átlagot és a gazdasági ésszerűséggel nem volt összeegyeztethető.

A beavatkozó jogorvoslati kérelme folytán az alperes megindította a jogorvoslati eljárást, majd 2008. március 28-án hozott D.141/5/2008. számú végzésével ideiglenes intézkedést alkalmazott, a közbeszerzési eljárást lezáró szerződés megkötését megtiltotta.

A jogorvoslati eljárás eredményeképpen az alperes a D.141/13/2008. számú határozatával a beavatkozó jogorvoslati kérelmének helyt adott, megállapította, hogy felperes megsértette a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. tv. (továbbiakban Kbt.) 88.§ (1) bekezdés h./ pontjára tekintettel a 81.§ (3) bekezdését, ezért alperes megsemmisítette a felperes eljárást lezáró döntését, és a felperest 500.000 Ft bírsággal sújtotta, valamint 900.000 Ft igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére is kötelezte.

A közigazgatási határozat indokolásának a lényege abban foglalható össze, hogy az alperes érvénytelenné nyilvánítás okát tekintve elsődlegesen azt vizsgálta, miszerint a felperes közbeszerzési eljárásban milyen előírásokat állapított meg. A közbeszerzés tárgya hulladékszolgáltatás, melyre kellett vállalásokat tenni. A felperest pedig terhelte az ellenszolgáltatás fizetési kötelezettség. A Kbt. 57.§-án megadott keretek között erre a ellenszolgáltatásra teljesítéssel kell meghatározni részszempontokat, és a vállalatok bírálása során be kell tartani a Kbt. 86.§ (1) bekezdését a kirívóan alacsony ellenszolgáltatással, illetve a Kbt. 87.§-ának szabályozását részszempontokra tett vállalások vonatkozásában annak érdekében, hogy vállalatok megalapozottan teljesíthetők-e.

Ehhez a vállalkozási szolgáltatási beszerzéshez képest specifikus a felperes azon rendelkezése, hogy eladja az eszközeit, két járművet, és azokat az ajánlattevő megvásárolja. E jogviszony fordítottja, mint az árubeszerzés, mert nem vásárlás, hanem eladás, mely egyébként nem tartozik a Kbt. hatálya alá, mivel ez nem beszerzés. Az érdekeltek ajánlatkérő előírását a vásárlásra, illetve a bírálati részszempontot nem támadták meg.

Az eladással kapcsolatos bírálati részszempont esetében azonban az eltérő tartalmi jelleg miatt nem alkalmazhatóak a Kbt-ben a beszerzésre meghatározott követelmények az alperesi álláspont szerint. Így a felperes által hivatkozott túlzottan magas vételár sem alapozhatja meg a Kbt. 87.§-ának alkalmazását. A vételár tekintetében, annak jogszerűsége vonatkozásában kizárólag a Ptk. rendelkezései érvényesülnek. A Ptk. előírásai viszont nem nyújtanak jogalapot az ajánlat érvénytelenné nyilvánítására, továbbá e kérdés megítélése nem a Döntőbizottság, hanem a

bíróság hatáskörébe tartozik.

Az alperes megjegyezte határozatában, hogy a konkrét gépjárművek vételárát illetően objektív mérce, összehasonlítás alap nem áll rendelkezésre. A gépjárművek könyv szerinti értéke nem lehet irányadó, valamint a felperes által két autókereskedőtől kért árbecslések sem szolgálhatnak alapul, mivel azok átlagárak voltak, a gépjárművek megtekintése, műszaki vizsgálata nélkül készültek. Nem ismert, hogy az autókereskedők milyen információk birtokában adták meg árbecslésüket.

A beavatkozó a jogorvoslati eljárás során hivatkozott arra, hogy friss műszaki értékbecsléssel rendelkezik a hasonló tömörítő gépjárművekre vonatkozóan, mely szakvéleményt csatolta a jogorvoslati kérelméhez. Ez a szakvélemény szerint egy 2003-as évjáratú MAN típusú tömörítő gépkocsi eladási ára 14,5 - 14,8 millió forint. A szakvélemény által megvizsgált gépjárműhöz képest a felperes által értékesíteni szándékos tömörítő gépkocsi egy évvel volt idősebb, nagyobb futásteljesítménnyel bírt, valamint nem rendelkezett összkerékmeghajtással. A Mercedes gépkocsi vonatkozásában a begyűjtött információk alapján 11 millió forintra értékelte a beavatkozó, és így a két gépjármű összesen 25,5 millió forintos árát korrigálta a rendelkezésre álló gyorsaságának szempontjából, valamint a gépjárművekről készült fényképek alapján látható megjelenésre tekintettel, és így alakította ki a 25 millió forintos ajánlatot a két járműre vonatkozóan.

Az alperes indokoltnak tartotta bírság kiszabását, amelynél figyelembe vette a jogsértés súlyán kívül a beszerzés becsült értékét, és azt, hogy jogsértés reparálható volt, jogszerű értékelés lefolytatására fennáll a lehetőség, így az alperes alacsonyabb összegű bírság kiszabását tartotta indokoltnak mérlegelési jogkörében eljárva.

A felperes keresettel fordult a bírósághoz. Elsődleges kereseti kérelmében az alperesi határozat megváltoztatását és a bírság kiszabásának mellőzését, másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatásának elrendelését, valamint az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Kereseti kérelmében hivatkozott a Kbt. 41.§ (2) bekezdésére, amely szerint az ajánlatkérő a felhívásban és a dokumentációban meghatározott feltételekhez kötve van, így az eszközök átvételének teljes összege bírálati részszempont előírásaihoz is függetlenül attól, hogy az alperes meglátása szerint ennek előírása beszerzés körében eshet vagy sem, hiszen az a kiírás részét képezi. Álláspontja szerint nem fogadható el azon alperesi megállapítás, mely szerint az eladással kapcsolatos bírálati részszempont esetében az eltérő tartalmi jelleg miatt nem alkalmazhatók a Kbt-ben a beszerzésre meghatározott követelmények. Így téves azon alperesi következtetés, hogy a túlzottan magas vételár nem alapozhatja meg a Kbt. 87.§-ának alkalmazhatóságát.

Hivatkozott arra, hogy a felperes megállapította, miszerint a beavatkozó által az eszközök átvételének teljes összege bírálati részszempontra tett megajánlás több mint 100 %-kal meghaladta az ajánlati átlagot, az ajánlatkérő felperes indokoláskérési kötelezettsége fennáll, így a Kbt. 87.§ (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének tett eleget.

Helytelen volt tehát az az alperesi következtetés, hogy az eszközök átvétele teljes összege bírálati részszempontra nem alkalmazhatóak a Kbt. 87.§-ának rendelkezései.

Az objektív összehasonlítási adatok körében kifejtette, hogy az ajánlattevők megajánlásai közel hasonló értékeket mutattak, és azok egybevágóak a felperes előzetes árbecslésével, tükrözik a gépjárművek aktuális piaci értékét. Az ajánlattevők ugyanis ugyanazon adatok alapján határoztak meg közel azonos árakat. A felperes által bekért kereskedői árbecslések az ajánlattevők ármegajánlásait támasztották alá, attól egyedül a beavatkozó ármegajánlása tért el. A beavatkozó

által hivatkozott szakvéleményben MAN típusú tehergépkocsi forgalmi értékének meghatározásáról van szó, amely nem hasonlítható össze a felkínált Nissan típusú gépjárművel, ugyanis a MAN típusú gépjárművek magasabb kategóriába eső gépjárművek, és a jogorvoslati eljárásban kifejtettek szerint eltérő műszaki jellemzőkkel bírnak, így ára a felperes gépjárművével nem egybe vethető.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben történő marasztalására irányult. Fenntartotta jogerős határozatában foglaltakat. Kifejtette, hogy az eszközök átvételére vonatkozó részszempontra tett ajánlat esetében nem alkalmazhatók a Kbt. szabályai, ugyanis ez ügyben a felperes a tulajdonában álló két gépjárművet kívánta eladni, amely nem árubeszerzése, megszerzése a felperes részéről, hanem áru eladása, amely nem tartozik a Kbt. tárgyi hatálya alá. A Kbt. szabályait viszont a 2.§ (1) bekezdés szerint csak akkor kell alkalmazni, amennyiben az ajánlatkérőként meghatározott szervezetek megadott tárgyú és értékű beszerzések megvalósítása érdekében visszterhes szerződést kívánnak kötni. Az alperes nem vitatta azt a felperesi álláspontot, hogy az eszközök átvételének teljes összege bírálati részszempontot az érdekeltek nem támadták meg, és ezzel az a közbeszerzési eljárás és az ajánlati felhívás részévé vált, azonban ezen bírálat része eltérő tartalmú jellege miatt olyan idegen elem maradt, amely miatt nem lehet erre alapítva érvénytelenné nyilvánítani egy ajánlatot. Nem lehet olyat a közbeszerzés részévé tenni, ami nem a beszerzéshez kapcsolódik. A Kbt. szabályozása beszerzésére vonatkozik, nem alkalmazhatók a Kbt. más tárgyakra, melyek nem tartoznak a Kbt. tárgyi hatálya alá, de a Kbt. szabályai nem értelmezhetők ezen összefüggésben. A vételár tekintetében annak jogszerűsége vonatkozásában kizárólag a Ptk. rendelkezései érvényesülnek. A Ptk. előírásai viszont nem nyújtanak jogalapot az ajánlat érvénytelenné nyilvánítására. E kérdés megítélése a bíróság hatáskörébe tartozik.

A fordított jogviszonyon túlmenően az alperes hivatkozott arra is, hogy az ellenszolgáltatásra, ajánlati árra a Kbt. 86.§ -a vonatkozik, mely kizárólag az ár kirívóan alacsony voltának vizsgálatát írja elő az ajánlatkérő számára, a Kbt. 87.§ -a e vonatkozásban nem alkalmazható.

A beavatkozó csatlakozott az alperes által előadottakhoz, kérte a felperes keresetének elutasítását, és perköltségben történő marasztalását. Kifejtette azon túlmenően, hogy a felperes által kért indokolásnak eleget tett, megfelelő módon alátámasztotta gépjárművek megvásárlására vonatkozó vételi ajánlatát. Ezt megalapozóan megfelelő szakértői véleményekkel és információkkal rendelkezett. Indokolatlan volt tehát, hogy a felperes ezen előadását nem fogadta el, így az eszközök átvételére vonatkozóan tett vételi ajánlat gazdaságilag nem volt ésszerűtlennek tekinthető.

A bíróság a tényállást a peres felek és a beavatkozó nyilatkozatai, valamint a csatolt közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg.

A felperes keresete nem volt alapos.

A közigazgatási per tárgya kizárólag a közigazgatási határozat törvényességének vizsgálata, azaz a bíróság a közigazgatási hatóság eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdése alapján azt vizsgálja, hogy a keresettel támadott határozat a meghozatala idején megfelelt-e az ügyre irányadó anyagi és eljárási jogszabályoknak. A bíróság az alperesi határozatot a fentiekén kívül a Kbt. 346.§ (1) bekezdése szerint alapján vizsgálta felül.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK.31. számú állásfoglalása értelmében az ügyfél illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél jogszabálysértésre hivatkozással kérheti az államigazgatási ügy érdemében hozott határozat felülvizsgálatát. Keresetében a fél

anyagi és eljárási jogszabálysértésre is hivatkozhat és arra is, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték.

Eljárási jogszabálysértés miatt a határozat hatályon kívül helyezésének csak akkor van helye, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős és a döntés érdemére is kihat és a bírósági eljárásban nem orvosolható.

A bíróságnak a felperes kereseti kérelme kapcsán abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az egyébként szolgáltatás megrendelésére irányuló beszerzési eljáráson belül a 3.1.

részszempont miként illeszthető bele ebbe a rendszerbe, az külön vizsgálandó-e, illetőleg ezen részszempontban meghatározott eszköz átvétel felperes részéről beszerzésnek minősül-e.

E körben a bíróság vizsgálta a Kbt. 2.§ (1) bekezdését és 24.§-ában foglaltakat.

A Kbt. 2.§ (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy e törvény szerint kell eljárni a közbeszerzési eljárásokban, amelyeket az ajánlatkérőként meghatározott szervezetek visszsterhes szerződés megkötése céljából kötelesek lefolytatni megadott tárgyú és értékű beszerzések megvalósítása érdekében (közbeszerzés).

A 24.§ szerint az árubeszerzés olyan visszsterhes szerződés, amelynek tárgya forgalomképes és birtokba vehető ingó dolog tulajdonjogának vagy használatára, illetőleg hasznosítására vonatkozó jognak - vételi joggal vagy anélkül történő - megszerzése az ajánlatkérő részéről.

A bíróság e körben hangsúlyozza, hogy a közbeszerzési eljárásban ajánlati felhívásban szereplő 3.1 részszempont nem vonható a Kbt. 2.§ (1) bekezdésének hatálya alá, ugyanis a törvény alkalmazási köre arra terjed ki, amikor az ajánlatkérőként meghatározott szervezetek visszsterhes szerződések megkötése céljából kötelesek lefolytatni megadott tárgyú és értékű beszerzések megvalósítása érdekében közbeszerzést. A hangsúly a beszerzések megvalósítása érdekében történő eljárás lefolytatásán van a 3.1. részszempont tekintetében.

A 3.1. részszempont vonatkozásában a felperes nem beszerezni kívánt, hanem a szolgáltatást addig is bonyolító vállalata tulajdonába levő eszközök, nevezetesen személyszállításra, illetve tömörítésre alkalmas gépjármű eladására vonatkozott, erre kellett a részszempontok szerint ajánlatot tenni az ajánlattevőknek.

A 3.1. bírálati részszempont olyan speciális elemet tartalmazott, amely nem illeszthető bele a Kbt. alkalmazási körébe, illetve a Kbt. tárgyi hatályába. Figyelemmel arra, hogy a felperes részéről nem beszerzés, hanem éppen ennek fordítottja, eladás valósult meg.

A felperes tehát jogszabálysértően alkalmazta a Kbt. 87.§ (1) bekezdésében írtakat figyelemmel arra, hogy a gépjárművek átvétele a felperes oldaláról nem minősült beszerzésnek, így a beavatkozó által az eszközök átvételére tett vételi ajánlat értéke nem a Kbt. 87.§ (1) bekezdése alapján volt megítélhető, figyelemmel a Kbt. 2.§ (1) bekezdése és 24.§-ában foglaltakra, ugyanis a Kbt-nek ezen rendelkezését csak abban az esetben lehetett volna alkalmazni, ha nem eladásról, hanem beszerzésről van szó.

A felperes tehát a bírálati részszempontok 3.1. alapján jogsértően nyilvánította érvénytelennek a beavatkozó ajánlatát és jogsértően alkalmazta a Kbt. 88.§ (1) bekezdés h./ pontját. Így a felperes megsértette a Kbt. 88.§ (1) bekezdés h./ pontjára tekintettel a Kbt. 81.§ (3) bekezdését, amikor a beavatkozó ajánlatát a 3.1. részszempontra figyelemmel nyilvánította érvénytelennek.

A bíróság is indokoltnak tartotta a bírság megállapítását, és annak összegszerű meghatározása során az alperes az eset összes körülményeit gondosan mérlegelte. A kiszabott bírság arányban áll a jogsértés súlyával, illetőleg az alperes megfelelő módon vette figyelembe a jogsértés reparálhatóságát is.

A kifejtett indokokra figyelemmel a bíróság az alperes határozatát mind anyagi jogi, mind eljárási jogi szempontból törvényesnek és megalapozottnak találta, ezért a felperes keresetét mint

alaptalant, elutasította.

A bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (6) bekezdései alapján állapította meg.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés b./ pontja alapján a felperes teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért pervesztessége ellenére a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetéket a Magyar Állam köteles viselni.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340.§ (2) bekezdése, és a Kbt. 349.§ (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2009. január 14.

dr. Szecskó József s. k.

bíró